

JEZUSI ËSHTË GJALLË

HISTORIA MAHNITËSE

TREGUAR NGA CARINE MACKENZIE

ILUSTRUAR NGA FRED APPS

© Carine Mackenzie, 1998

Reprinted 2001, 2004, 2007, 2009, 2012, 2017

Published by Christian Focus Publications, Geanies House,
Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1 TW, Scotland, U.K.

www.christianfocus.com

Përkthyer në gjuhën shqipe nga MISIONI I MUNDSHËM, 2013

Botim i ripunuar nga ZGG-ALBANIA, 2019

Redaktuar nga: Mirela Zefi

Koordinatorë: Willemien van Schothorst

Ndërsa ecte gjatë rrugës për në Jerusalem, Jezusi ndaloi në Malin e Ullinjve që ngrihej mbi qytet.

"Shkoni në atë fshat" u tha dy prej dishepujve të Tij.
"Aty do të gjeni një kërraç. Merreni dhe sillmani këtu."

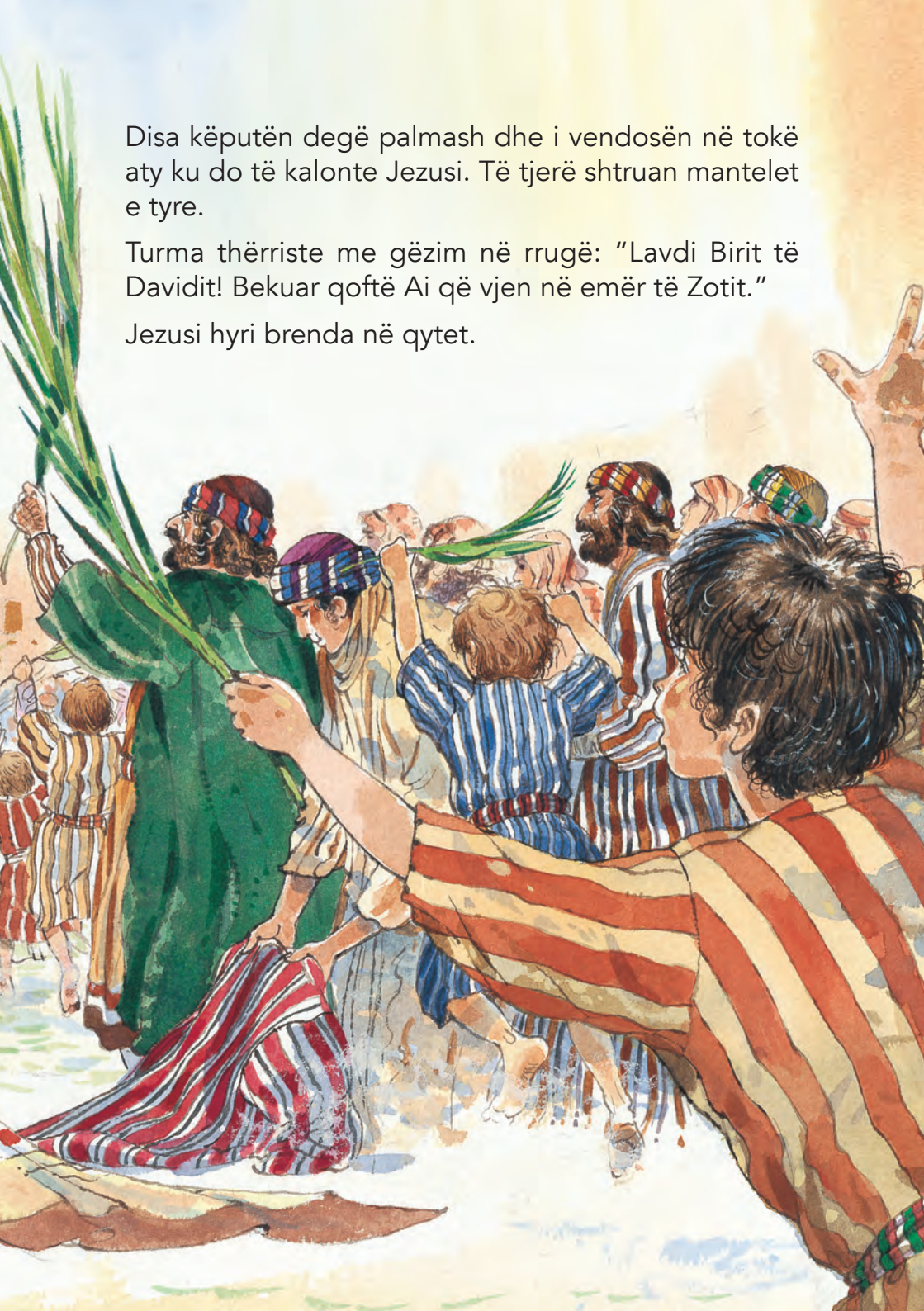
Dishepujt ia sollën kërraçin dhe vunë mbi të disa nga rrobat e tyre. Jezusi u nis për në Jerusalem. Turma njerëzish u bashkuan me ta në këtë udhëtim.

Disa këputën degë palmash dhe i vendosën në tokë aty ku do të kalonte Jezusi. Të tjerë shtruan mantelet e tyre.

Turma thërriste me gëzim në rrugë: "Lavdi Birit të Davidit! Bekuar qoftë Ai që vjen në emër të Zotit."

Jezusi hyri brenda në qytet.

Të nesërmen, Jezusi hyri në tempull dhe i dëboi të gjithë ata tregtarë, të cilët e kishin kthyer tempullin në pazar. Fëmijët e vegjël këndonin lavde dhe e adhuronin Jezusin. Ai i bëri të verbërit të shikonin sërish dhe të çalët të ecnin. Kryepriiftërinjve dhe mësuesve të ligjit nuk iu pëlqeu kur dëgjuan fëmijët që këndonin dhe brohorisnin. Por, Jezusi kënaqej tek i dëgjonte ata ta lavdëronin.

Ishte koha e kremtimit të Pashkës. Jezusi dërgoi dy nga dishepujt e tij përpara që të merreshin me përgatitjet.

"Ndiqni atë burrë që do të takoni udhës, i cili do të ketë një shtambë me ujë në duar" tha Jezusi. "Ai do t'ju çojë në një shtëpi. I thoni të zotit të shtëpisë se kemi nevojë për një dhomë ku të festojmë Pashkën. Ai do t'ju çojë te një dhomë e madhe në katin e sipërm. Aty bëni gati gjithçka që nevojitet."

Ata i përfunduan të gjitha sikurse u tha Ai dhe në mbrëmje, Jezusi mbërriti së bashku me pjesën tjetër të dishepujve.

Festa e Pashkës mori një kuptim të ri atë natë. Jezusi po përgatiste veten dhe dishepujt për vdekjen e Tij.

Ai e ndau bukën në copa dhe ua shpërndau të gjithëve që ishin ulur bashkë me Të për darkën e Pashkës. "Ky është trupi im" tha Ai. Pastaj kaloi dorë më dorë një kupë me verë dhe tha: "Ky është gjaku im. Kur të hani bukën dhe të pini verën, më përkujtoni mua."

Ne e quajmë këtë Darka e Zotit. Edhe sot, ndjekësit e Jezusit në të gjithë botën, e kujtojnë Atë duke bërë të njëjtën gjë.

Jezusi dhe miqtë e tij kënduan së bashku një psalm lavdërimi dhe më pas dolën jashtë.

Jezusi dhe dishepujt e tij shkuan në një kopsht të quajtur Gjetsemani.

"Uluni këtu!", u tha Ai, "ndërsa Unë po shkoj më tutje për t'u lutur."

Mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin. "Jam i shqetësuar" u tha atyre. "Rrini këtu dhe mos më lini vetëm!"

Pasi eci edhe pak, ra me fytyrë përdhe dhe iu lut Perëndisë, Atit të Tij.

Kur u kthye te dishepujt, i gjeti në gjumë. Shqetësimi i madh i kishte lodhur ata.

"Përse po flini?" i pyeti Jezusi. "Ngrihuni dhe lutuni!"

Teksa ishte ende duke folur, Judë Iskarioti së bashku me një numër të madh burrash erdhën pranë Tij. Ai iu afrua Jezusit për ta përshëndetur me një puthje. Mirëpo, Juda kishte bërë një marrëveshje me armiqtë e Jezusit. Ata i kishin dhënë para që t'ua dorëzonte Jezusin atyre.

Kur dishepujt e Jezusit panë se ç'po ndodhte, filluan të luftonin. Njëri prej tyre i ra me shpatë dhe i preu veshin shërbëtorit të kryepriiftit. Por Jezusi u tha: "mjaft më!" Dhe preku veshin e burrit, i cili u shërua menjëherë.

Atëherë turma e njerëzve e arrestoi Jezusin dhe e çoi te shtëpia e kryepriiftit.

Pjetri e ndoqi turmën nga larg. Ndërkohë që Jezusin po e merrnin në pyetje e po e tallnin në shtëpinë e kryepriiftit, Pjetri qëndroi në oborr. Ai u ul pranë zjarrit. Një shërbëtore e vështroi me kujdes. "Ky njeri ishte me Jezusin" tha ajo.

"Unë nuk e njoh Atë" bërtiti Pjetri.

Më pas, një tjetër tha: "Ti je njëri prej tyre."

"Jo, nuk jam" iu përgjigj Pjetri i nxehur.

Atëherë dikush foli: "Ky njeri ishte me Jezusin. Ai është një galileas."

"Unë nuk e kuptoj se për çfarë po flisni!" nguli këmbë Pjetri.

Në atë çast, këndoi gjeli. Jezusi i hodhi një vështrim drejt e në sy Pjetrit. Sa i turpëruar u ndje ai! Doli jashtë dhe qau me hidhërim. Ai e kishte zhgënjyer Jezusin. E kishte mohuar Atë.

Më pas, Jezusin e çuan para Pilatit, guvernatorit romak.

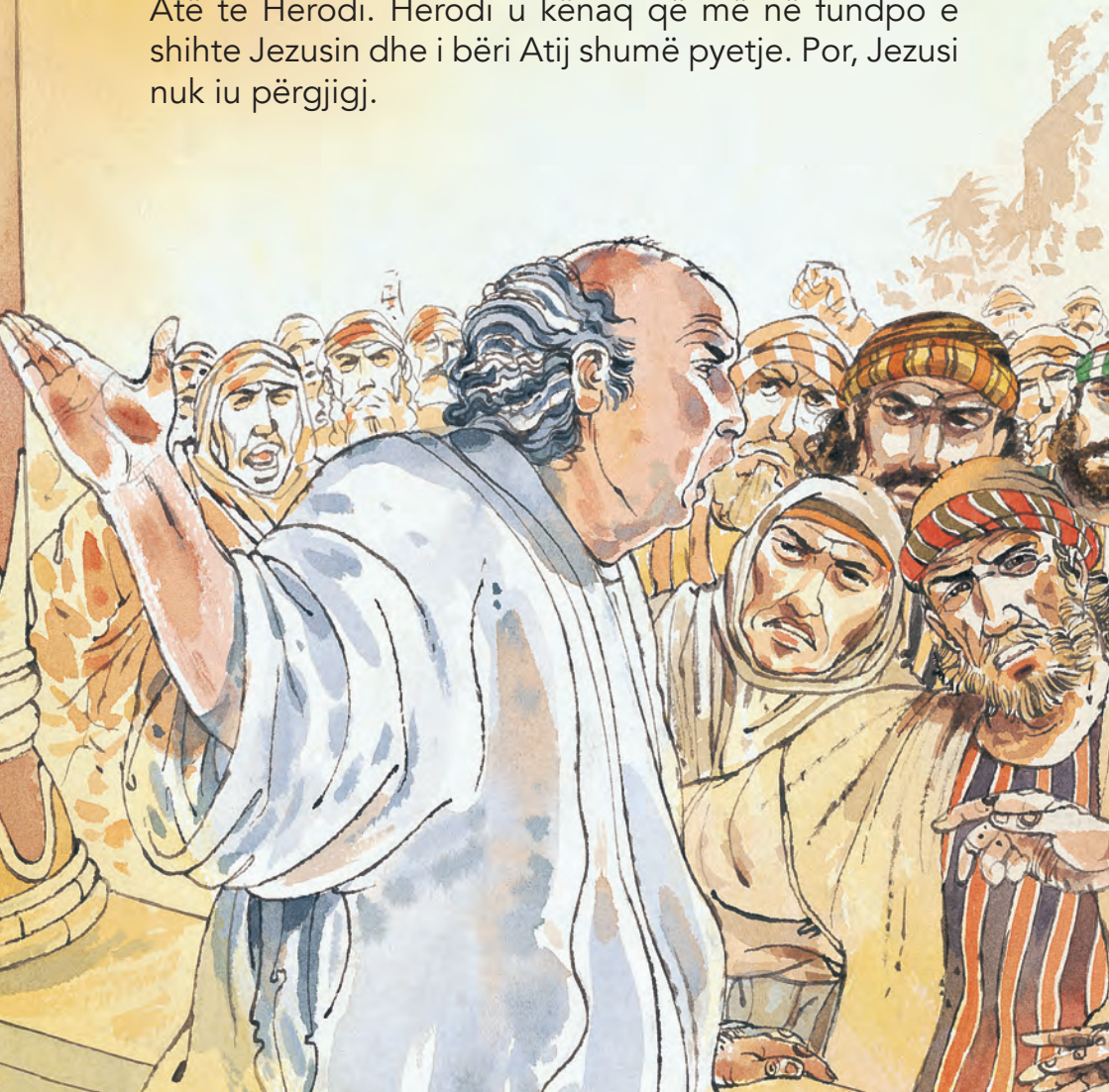
"A je ti mbreti i judenjve?" e pyeti Pilati.

"Po, ashtu është!" u përgjigj Jezusi.

"Unë nuk gjej asnjë faj në këtë njeri" deklaroi Pilati.

"Por, Ai po shkakton trazira në të gjithë vendin!" këmbëngulte turma.

Kur Pilati mori vesh se Jezusi ishte nga Galilea, e dërgoi Atë te Herodi. Herodi u kënaq që më në fund po e shihte Jezusin dhe i bëri Atij shumë pyetje. Por, Jezusi nuk iu përgjigj.

Pasi e veshën me një mantel të purpurt, Jezusin e kthyen te Pilati.

Pilati sërish nuk mundi të gjente ndonjë faj tek Ai. "Unë kam fuqinë të liroj një të burgosur gjatë javës së Pashkës. Mund të liroj Jezusin" sugjeroi ai.

"Jo!" ulëriti turma. "Nuk duam që të lirosh Jezusin. Ne duam që të lirosh Barabën, hajdutin."

Pilati iu drejtua edhe njëherë turmës. Dhe ata bërtitën përsëri: "Kryqëzojeni! Kryqëzojeni Atë!"

Jezusi u dërgua që të kryqëzohej. Kjo ishte një vdekje mizore. Të gozhdohej mbi një kryq druri.

Në fillim, Jezusin e detyruan që të mbante mbi shpinë kryqin prej druri, por më pas lejuan që një njeri me emrin Simon, ta ndihmonte Atë.

Turma njerëzish e ndoqën pas. Shumë prej grave qanin me të madhe.

Kur arritën në vendin që quhej Golgota, ata e gozhduan Jezusin mbi kryq dhe më pas e ngritën kryqin lart.

Jezusi nuk qe i zemëruar. Ai iu lut Perëndisë duke thënë: "Fali o Atë, se nuk e dinë ç'po bëjnë!"

Çfarë dashurie tregoi Ai, madje edhe në atë gjendje!

Jezusi pa Gjonin që qëndronte aty pranë dhe i kërkoi që të kujdesej për Marinë, si ta kishte nënën e tij. Dhe nga ajo ditë, Gjoni e mori Marinë në shtëpinë e tij.

Dy hajdutë u kryqëzuan bashkë me Jezusin. Njëri prej tyre e pranoi se e meritonte ndëshkimin dhe e kuptoi se Jezusi ishte Biri i Perëndisë. "Kujtohu për mua kur të jesh në mbretërinë tënde" i tha Jezusit.

Jezusi i premtoi atij: "Sot, ti do të jesh me mua në Parajsë."

Në çastet e fundit të jetës së tij, hajduti i kërkoi mëshirë Jezusit. Jezusi i tregoi dashuri duke ia falur mëkatin.

Prej orës 12 të mesditës deri në 3 të pasdites, në të gjithë vendin sundoi një errësirë e madhe. Sa e frikshme! Jezusi po mbartte dënimin e plotë për të gjitha mëkatet e popullit të Tij.

“Pse më ke braktisur?”, i thirri Perëndisë, Atit të Tij në çastet e fundit të jetës.

Pak para se të vdiste, thirri me zë të fortë: “O Atë, në duart e tua, po e dorëzoj shpirtin tim!”

Perdja e madhe e Tempullit u nda më dysh nga lart-poshtë. Më pas toka u tund dhe shkëmbinjtë e mëdhenj u çanë. Këto mrekulli i mahnitën ushtarët dhe gjithë të tjerët që ishin aty pranë. “Ky ishte me të vërtetë Biri i Perëndisë” thanë ata.

Atë mbrëmje, një njeri i pasur i quajtur Jozef, shkoi me guxim te Pilati dhe i kërkoi leje për ta varrosur trupin e Jezusit.

Jozefi bashkë me mikun e tij Nikodemin, e zbritën me kujdes trupin e Jezusit nga kryqi, e mbështollën me një çarçaf dhe e vunë në varr, në një kopsht.

Varri ishte një shpellë e madhe e hapur brenda një shkëmbi.

Një gur i madh u vendos në hyrje të shpellës në vend të derës. Guri i madh u vulos dhe vunë një roje ta ruante.

Sa të trishtuar duhet të jenë ndjerë miqtë e Jezusit atë ditë Shabati! Jezusi kishte vdekur. Ç'do të ndodhte më vonë?

Herët në mëngjesin e ditës së parë të javës (ne e quajmë e diel), disa gra erdhën te varri. Erdhën që të nderonin sipas zakonit hebraik trupin e të vdekurit, trupin e Jezusit, me bimë aromatike. Ato po vrisnin mendjen se si t'ia bënin gurit të madh në hyrje të varrit. Kush do t'i ndihmonte për ta larguar?

Kur mbërritën te varri, ato mbetën shumë të habitura. Guri që rrokullisur tutje dhe një engjëll qëndronte ulur mbi të. Njëra nga gratë, vrapoi për t'ia treguar Pjetrit dhe Gjonit se çfarë kishte ndodhur. Të tjerat vështruan brenda varrit dhe gjetën aty dy engjëj.

“Mos u trembni!” u tha njëri prej tyre. “Unë e di që po kërkonti Jezusin. Por, mos e kërkonti këtu. Ai është ringjallur.”

Personi i parë që e pa Zotin Jezus të ringjallur ishte

Maria Magdalena. Ajo po qante në kopsht, sepse nuk e dinte se çfarë i kishte ndodhur Jezusit. Ajo i foli një burri duke menduar se ishte kopshtari. Burri e thirri atë në emër "Mari!" dhe ajo menjëherë e kuptoi se Ai ishte Jezusi.

Maria vrapoi me lajmin e mirë për te dishepujt.

Në ditët në vazhdim, Jezusi iu shfaq të gjithë dishepujve të Tij si dhe shumë personave të tjerë. Më shumë se pesëqind njerëz e panë Jezusin, pasi Ai u ngjall prej së vdekurish.

Jezusi i ringjallur shkoi drejt e në dhomën ku rrinin dishepujt. Ata u tronditën kur e panë, por Ai u tha: "Paqja qoftë me ju!"

Kleopa dhe miku i tij, rrugës për në Emaus, po flisnin

për atë që kishte ndodhur gjatë ditëve të fundit në Jerusalem.

Jezusi u afrua dhe po ecte bashkë me ta, por ata menduan se ai ishte thjesht një udhëtar. Ata ishin të trishtuar nga rrjedha e ngjarjeve. I panjohuri u shpjegoi atyre nga Dhjata e Vjetër, gjithçka që i kishte ndodhur Jezusit.

Kur arritën në Emaus, ata e bindën të panjohurin që të hynte në shtëpinë e tyre dhe të hanin diçka pasi ishte vonë.

Kur u ulën për të ngrënë darkën, Jezusi mori bukën, e bekoi dhe u dha atyre nga një copë. Në çast ata kuptuan se Ai ishte Zoti Jezus i ringjallur.

Pastaj Ai u zhduk nga sytë e tyre. Vetëm atëherë ata i kuptuan të gjitha gjërat që Ai u kishte thënë gjatë rrugës.

U kthyen me nxitim në Jerusalem për t'ua treguar dishepujve. "Zoti u ngjall prej së vdekurish me të vërtetë" thanë ata.

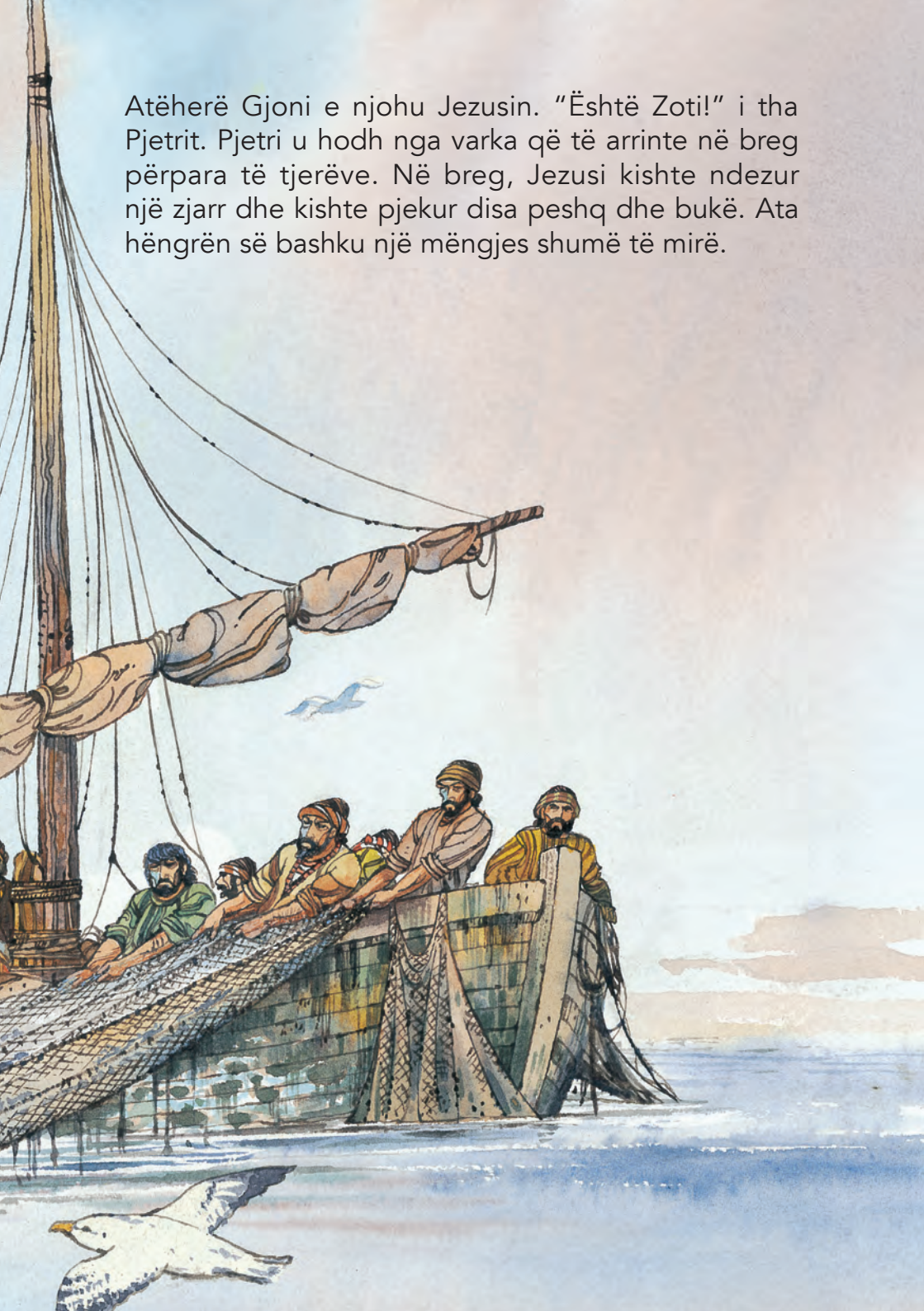
Pas ca kohësh, shtatë nga dishepujt shkuan të peshkonin në detin e Galilesë. Peshkuan gjithë natën, por nuk kapën gjë. Kur u kthyen në breg të detit, vunë re një burrë që po qëndronte atje. Në fakt, Ai ishte Jezusi, por ata nuk e dinin këtë. "A keni ndonjë gjë për të ngrënë?" i pyeti burri.

"Jo!" u përgjigjën ata.

"Hidheni edhe një herë rrjetën në det" u tha Ai. Kur e bënë këtë, ata zunë shumë peshq.

Atëherë Gjoni e njohu Jezusin. "Është Zoti!" i tha Pjetrit. Pjetri u hodh nga varka që të arrinte në breg përpara të tjerëve. Në breg, Jezusi kishte ndezur një zjarr dhe kishte pjekur disa peshq dhe bukë. Ata hëngrën së bashku një mëngjes shumë të mirë.

Jezusi dhe dishepujt e Tij e lanë qytetin dhe shkuan drejt Malit të Ullinjve. Ai u tha dishepujve se ata do të ishin dëshmitarët e Tij si në vendin e tyre, ashtu edhe në shumë vende të tjera, duke iu treguar të gjithëve për lajmin e mirë të Ungjillit. Jezusi ngriti duart për t'i bekuar dhe në atë çast, u ngjit lart në qiell i mbështjellë nga retë. Dishepujt u mrekulluan. Ata qëndruan me sytë ngulur lart drejt qiellit ku kishte shkuar Jezusi.

Dy burra veshur me të bardha po qëndronin pranë tyre.

"Përse rrini atje duke vështruar të habitur?
Ashtu siç e patë Jezusin të ngrihej në qiell,
ashtu Ai do të kthehet në Tokë një ditë."

Kjo i mbushi dishepujt me gëzim. Ata shkuan në punë plot me energji të reja, duke lavdëruar Perëndinë dhe duke predikuar fjalën e Tij kudo që shkonin.

Ndjekësit e Jezusit edhe sot vazhdojnë ta tregojnë këtë histori mahnitëse në të gjithë botën. Kjo është ngjarja më e rëndësishme në histori.

Ne mund të kemi një jetë të re nëse besojmë se ajo që bëri Jezusi për ne në kryq, ishte çmimi i paguar për ligësitë tona.

Ky është lajmi i mirë i Ungjillit. Ne duhet ta besojmë atë dhe t'ua shpërndajmë edhe të tjerëve.

HISTORIA MAHNITËSE

Maria nuk ndalonte dot e treguarit të Lajmit të mire – ajo kishte takuar Jezusin! Ai ishte ringjallur nga vdekje, siç ua kishte thënë më parë.

Mund të lexosh këtë histori në Bibël në: Mateu, Marku, Luka dhe Gjoni.

LISTË BROSHURASH

1. Noeu Plani i shpëtimit	10. Elia Njeriu i mrekullive të Perëndisë
2. Sara dhe Abrahami Premtimi i mrekullueshëm	11. Ezekia Zgjedhjet e mbretit
3. Jozefi Ëndërrimtari i Perëndisë	12. Jeremia Një burrë me një mesazh
4. Miriami Sekreti i motrës së madhe	13. Danieli Princi që lutej
5. Sansoni Fuqia e njeriut të fortë	14. Jezusi Fëmija i premtuar
6. Samueli Djali i bindur	15. Jezusi është gjallë Historia mahnitëse
7. Davidi Luftëtari trim	16. Sauli Mrekullia në mes të rrugës
8. Jonathani Miku besnik	17. Pali Udhëtime me aventura
9. Jobi Miku durimmadh	18. Barnaba Zemërdhënësi

